

Vid sådant förhållande och med anmärkning, att ofvannämnda bötesbelopp 300 Riksdaler Specie i 1798 års förordning rätteligen motsvara 450 kronor och icke, såsom motionären antager, 1200 kronor, hemställer Utskottet, att motionen icke måtte af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 28 Mars 1879.

På Utskottets vägnar:

H. G. v. Gegerfelt.

Herrar *Torpadie* och *Johannes Jonsson* hafva anhållit att här få anmärkt, det de efter undfången ledighet varit från riksdagen frånvarande, den förre, då ärendet af Utskottet behandlats, och den senare, när utlåtandet justerats.

N:o 18.

Ank. till Riksd. Kansli den 30 Mars 1879, kl. 12 midd.

*Lag-Utskottets Utlåtande i anledning af väckt motion om tillägg till
67 § Konkurslagen.*

Under förmälan, att intet tvifvel kunde råda om orimligheten af föreskriften i gällande konkurslag, att Rättens ombudsman skall åtnjuta en tredjedel af det arfvode, som anvisas till konkursboets förvaltning, helst nästan alla bestäm-

melser saknades om Rättens ombudsmans skyldigheter, samt att äfven för den mest nitiske Rättens ombudsman ersättningen för detta extra bestyr icke syntes böra kunna uppgå till mera än en domares hela årslön, har Herr *G. H. Stråle* uti en af Första Kammaren till Lag-Utskottet hänvisad motion, N:o 15, föreslagit, »det Riksdagen för sin del måtte besluta ett tillägg i § 67 af konkurslagen af den 18 September 1862, som begränsar Rättens ombudsmans arfvode till högst fem-tusen kronor».

Rättens ombudsmans ställning med afseende å konkursförvaltningen angifves i 41 § Konkurslagen. Hans verksamhet bör, derest den rätt uppfattas och utöfvas, i icke obetydlig mån bidraga till utredningens rigtiga och skyndsamma gång. Såsom ersättning skall han, *der Rätten ej annorlunda bestämmer*, erhålla en tredjedel af det för konkursboets förvaltning bestämda arfvode. Då det är *konkursborgenärerne*, som ega att antingen till visst af hundra eller efter annan grund, dock icke för sysslomän efter tid, utsätta detta arfvode, samt, om borgenär, eller gäldenären menar arfvodet hafva blifvit för högt bestämdt, Rätten eger att lägga dem emellan, som skäligt pröfvas, finner Utskottet lagstiftningen hafva gjort hvad på den samma ankommer, på det att Rättens ombudsmans arfvode icke må uppgå till oskäligt belopp. Arfvoden till så högt belopp, som det af motionären såsom maximum föreslagna, torde endast ifrågakomma i mycket stora, svårutredda och långvariga konkurser, i hvilka då ock Rättens ombudsmans verksamhet i allmänhet torde så mycket mera anlitas. Utskottet, som sålunda anser stadgande af någon maximigräns uti ifrågavarande afseende icke i allmänhet lämpligt, och i ingen händelse ett sådant maximum böra sättas absolut, hemställer, att motionen icke måtte af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 28 Mars 1879.

På Utskottets vägnar:

H. G. v. Gegerfelt.

Herr *Johannes Jonsson* har begärt få antecknadt, att han efter undfången ledighet varit från riksdagen frånvarande, då detta utlåtande i Utskottet justerats.
